అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ A

ఆపదలో 'ఆనందం'

పి. వి. బి. శ్రీరామమూర్తి

ఆనందరావు ఆఫీసులో అడుగు పెట్టాడంటే ఆనందం నాట్యం చేసినట్లే!

ఎలాటి సీరియస్ మాటల్నీ అతని ఛలోక్తులతో, చమక్కులతో తేలిక చేసేస్తాడు. చివరకు ఆఫీసరు కూడా ఏదయినా డీప్ డిష్కసన్స్ చేసేటప్పుడు ''ఓయ్ ఆనందూ! నువ్వో అరగంట నీ సీట్లో కూర్చో. మేం అర్జంటుగా చేయాల్సిన పనుల గురించి ఆలోచిస్తున్నాం'' అంటాడే గానీ- ఒక్కసారైనా- సున్నితంగానైనా మందలించడు. అసలు మందలించటానికీ అతను అవకాశం ఇస్తే కదా?

అలాటి ఆనందరావు ఈమధ్య బాగా డల్‌గా ఉంటున్నాడు.

ఒక జోక్ వెయ్యటం లేదు. ఒక చిరునవ్వు రాల్చటం లేదు. ఒక చమక్కు విసరటం లేదు. పైగా పలకరించినా తనని కానట్టే తప్పుకుంటున్నాడు.

సీట్లో కూర్చున్న దగ్గర్నుంచీ పన్లో లీనమైపోవటమో, లేదా పెన్ను పెదాలమీద పెట్టుకుని ఏదో తీక్షణమైన ఆలోచనలో పడిపోవటమో చేస్తున్నాడు.

ఉదయమో (డెస్సూ), మధ్యాహ్నమో (డెస్సూ) మార్చేవాడు. చల్లని మనసుని మరులు గొలిపే పెర్ఫ్యూమ్స్‌తో అతనొచ్చేసరికి - వస్తున్నది 'ఆనందరావే' నని- అతను గదిలోకి ఎంటరవకపోయినా తెలిసిపోయేది. ఎప్పుడూ టక్ చేసుకుని వచ్చేవాడు. యాభైకి దగ్గరవుతున్నా ముప్ఫయిగా కనిపించేవాడు.

అలాటి ఆనందరావు ఇప్పుడు టక్ చేయటం పూర్తిగా మానేసాడు. రెండు, మూడు రోజులయినా (డెస్సు) మార్చుకోటం లేదు. గడ్డం అక్కడక్కడా పండి 'బియ్యం-నల్లనూలూ' కలిసినట్లు అసహ్యంగా కనిపిస్తోంది వారం రోజులయినా షేవ్ చేసుకోకపోవటం వల్ల!

ఏమడిగినా సమాధానం చెప్పడు.

ఎంత కదిపినా తొణకటం లేదు.

పైగా-

కొద్దిరోజులుగా ఓ అరవై యేళ్ళ ముసలాడు అతనితో కూడా వస్తున్నాడు. ఆనందరావు ఏ పని మీదైనా సీట్లోంచి లేస్తే (స్ప్రింగ్ తొక్కినట్లు ఆ ముసలాయన కూడా లేస్తున్నాడు. 'కూర్చోండి నాకేం కాలేదు' అని ఆనందరావు రెండు మూడుసార్లు కేకలేయటం పక్క సీట్లో వాళ్ళు కనిపెట్టకపోలేదు. ఆ ముసలాయన మాత్రం ''ఏం కావాలో చెప్పు బాబూ! నేనున్నాగా!'' అనేవాడు.

ఒకరిద్దరు ముసలాయన్ని ''మీరెవరూ? మా ఆనందు వెనకాలే రావటానికి కారణమేంటీ?'' అని అడిగితే అతనూ సమాధానాన్ని చిరునవ్వుతోనే సరిపెట్టేవాడు.

ఈ మిస్టరీ ఏంటో ఆఫీసులో ఎవరికీ అర్థం

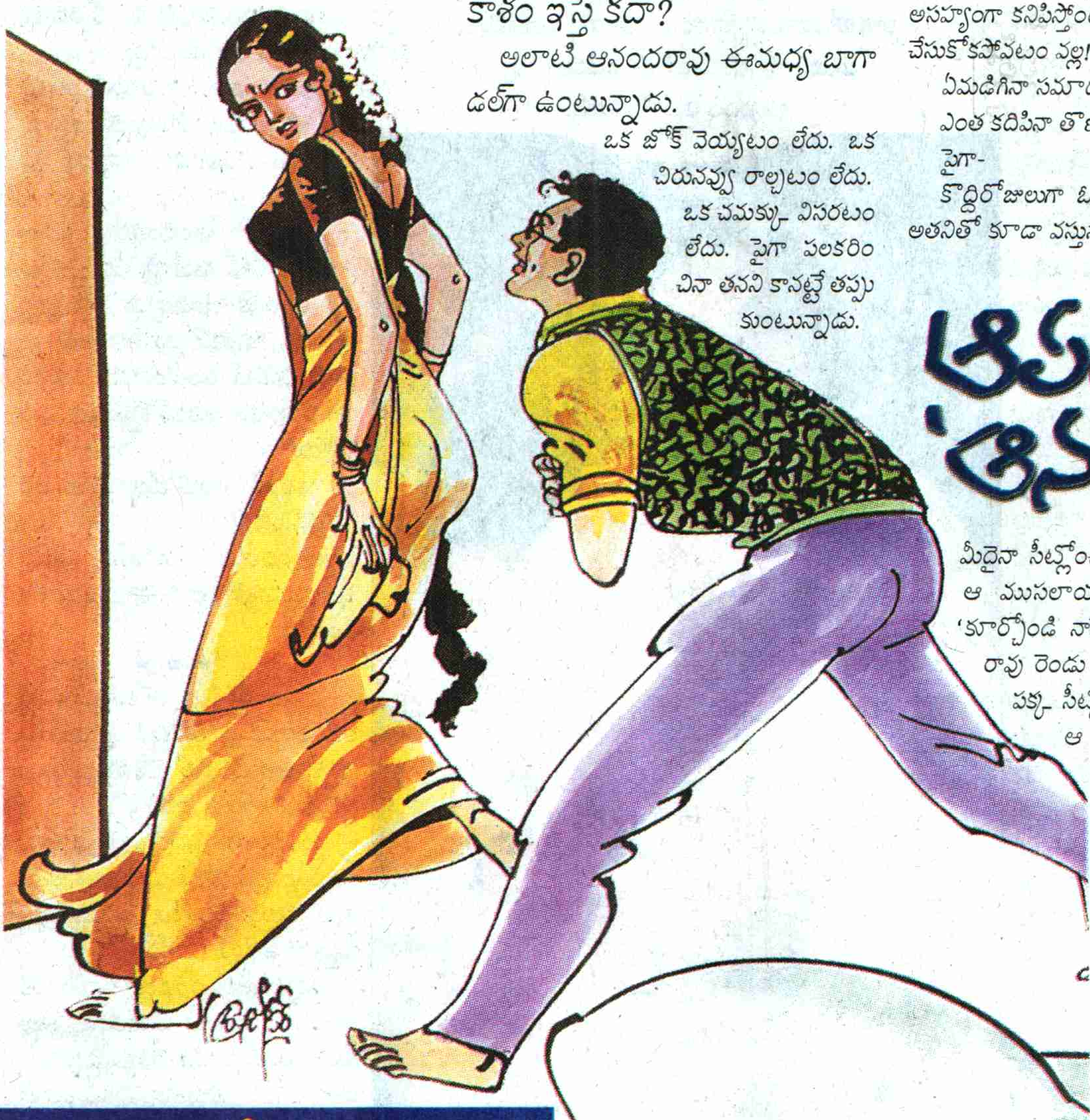

కాలేదు.

ఓసారి హెడ్ గుమస్తా బాస్ పిలిస్తే వెళ్ళాడు. వెళ్ళిన పని అయిపోయినా అక్కడే నిలబడ్డం గమనించిన బాస్ ''ఏంటి! చెప్పండి. సెలవు కావాలా?'' అడిగాడు.

''అది కాద్సార్. ఓ డౌటు..''

''చెప్పండి..?''

''ఈమధ్య మన ఆనందం చాలా మూడీగా మారిపోయాడు. ఎప్పు డూ గలగలలాడే వ్యక్తి నిర్లిప్తంగా ఉంటున్నాడు. పైగా ఈమధ్య అతనితో ఆ ముసలాయన వస్తున్నాడు. ఎందుకో అర్థం కావటం లేదు. అడిగితే ముసలాయనా జవాబు చెప్పటం లేదు. మీకేమన్నా తెలుసునేమో..'' అని నసిగాడు.

''ఓ...అదా! చెప్పటం మరిచాను. వారం క్రితం మిసెస్ ఆనందరావు మా ఇంటికొచ్చారు. ఆమె చెప్పేదేమంటే..ఆనందరావు మెంటల్‌గా ఏదో దెబ్బతిన్నాట్ట. కారణం తెలీదు. ఎప్పుడూ ఏదో గొణుక్కుంటాట్ట. ఎటో చూస్తాట్ట. అర్ధరాత్రి లేచి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోతూ ఉంటాట్ట. వైజాగ్ తీసుకెళ్తే పెద్దగా భయపడక్కర్లేదూ అని, ఇదో రకం మానసిక రుగ్మత అని సిగరెట్లు ఎక్కువగా తాగటం వలన...అతిగా ఆలోచించటం వలనా వస్తుందని చెప్పాడట. అతనెక్కడికీ వెళ్ళిపోకుండా..వాళ్ళ పినమామగార్ని ఆనందుతో పంపిస్తానూ...మీరు కొంచెం సహకరించండి..అని ప్రాధేయపడింది. మీకీ విషయం చెపుదామనుకుని..వెధవది..ఈ ఫైళ్ళలో పడి మరిచిపోయాను. మన వాళ్ళకి మెల్లగా చెప్పండి. ఆనంద్‌కి తెలీనీకండి'' అన్నాడు బాస్.

కేంటిన్‌లో ఈ విషయం అతిరహస్యంగా బట్టబయలు చేసాడు హెడ్. ఇంత వేగరం...బలీయమైన కారణం లేకుండా ఆనందరావు మెంటల్‌గా అప్‌సెట్ కావటం అనే విషయం ఎవరికీ కొరుకుడు పళ్ళేదు.

రెండు రోజుల తరువాత హెడ్ గుమాస్తా- ''ఆనందూ! రావోయ్ ఛాయ్ కొట్టి వద్దామూ!'' అనగానే ఆనందరావు వెంటనే కుర్చీలోంచి లేచాడు. ఇద్దరూ కలిసి ఉన్నట్లు ఆనందరావు లేవగానే ఆ ముసలాయనా లేచాడు.

''మీరు కూచోండి. మీకేం భయం లేదు. ఆనంద్‌ని నేను తీసుకొస్తా. టీ పంపిస్తా, తాగండి'' అని ముసలాయన్ని కూర్చోపెట్టి, ఆనందరావు భుజంమీద చెయ్యి వేసి కేంటీన్‌లోకి తీసుకెళ్ళాడు.

గొప్ప అనుభవం

తన చిత్రాల్ని జనం బాగా ఆదరిస్తారని టాప్ హీరో/హీరోయిన్లు అనుకుంటారు. అయితే ఈరోజుల్లో ఇలాంటి అభిప్రాయం తప్పంటున్నారు ప్రేక్షకులు. ఏ సినిమా అయినా బాగుంటేనే జనం హర్షిస్తారు, జనానికి నచ్చేటట్లు తీస్తే హీరో, హీరోయిన్ల ప్రసక్తి ఉండదు. అందాలతార ఐశ్వర్యారాయ్, వివేక్ ఒబెరాయ్‌లు కలిసి నటించిన 'క్యోన్ హో గయా నా' చిత్రం బాక్సాఫీస్ దగ్గర అంతగా సక్సెస్ కాకపోవడానికి కారణం కూడా ఇదేనేమో. అయితే ఈ సినిమాలో నటించడం గొప్ప అనుభవం అంటోంది ఐస్.

రెండు టీలకి ఆర్డరిచ్చాడు. రెండు మసాలాగారెలు తీసుకొని ఒకటి ఆనందుకిచ్చి..ఒకటి తాను తింటూ..''ఆనందూ! నువ్విలా డల్‌గా కామ్‌గా ఉండిపోవటం..అందునా మన రామావతారం మాటల్ని మిమిక్రీ చేసి మాట్లాడకపోవటం మాకెంతో లోటుగా ఉందోయ్'' అన్నాడు హెడ్. రామావతారం ఆ ఆఫీసులో టైపిస్ట్. అతన్ది ఆడగొంతుక. నడక కూడా ఆడవాళ్ళలాగే ఉంటుంది. ఆఫీసరు పిలిచినప్పుడు ఎలా పలుకుతాడో, ఎలా వెళ్తాడో మిమిక్రీ చేస్తూ అనుకరిస్తూ ఆనందరావు అందర్నీ నవ్విస్తాడు. రామావతారం బదిలీ మీద వెళ్ళి సంవత్సరం అయినా- ఖాళీ సమయంలో అతని గొంతుని వినిపిస్తూ, అందర్నీ నవ్విస్తాడు ఆనందరావు. ఈ విషయం బాస్‌కీ తెలిసీ...అతనూ రామావతారాన్ని వినిపించమన్నాడు. అందుకే ఆనందరావుకి మూడ్ తేవాలని రామావతారం ప్రసక్తి తెచ్చాడు హెడ్డు.

''ఏంటి గురూగారూ! నా పరిస్థితే అడకత్తెరలో పోకచెక్కయిపోయింది. ఇప్పుడా సరదాయే పోయింది'' అన్నాడు నిర్లిప్తంగా.

సర్వరు అందించిన టీలు తాగుతూ- హెడ్ గుమాస్తా సిగరెట్ పెట్టె తీసి ఆనంద్‌కి అందిచ్చాడు. ''ఎన్నాళ్ళయింది? సిగరెట్ చూసి'' అని టీ తాగి...సిగరెట్ అంటించాడు. గుప్పున పొగ వదిలాడు. ఆనంద్ కష్టమంతా మరిచిపోయాడు.

''ఇప్పుడు చెప్పవోయ్! అసలు జరిగిన కథేమిటీ?''

ఆనందరావు సిగిరెట్‌ని రెండు దమ్ములు గట్టిగా లాగి చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

★ ★ ★

స్కూటర్ మీద జోరుగా వెళ్తోన్న ఆనందరావ్‌కి పూలకొట్లకి వేలాడుతున్న సన్నజాజుల దండలు శోభనపు రోజును గుర్తుకు తెచ్చాయి. వారం రోజులు కేంపెళ్ళటం..అంతకు పదిరోజులు ముందు ఇంటినిండా చుట్టాలు..వీటివల్ల అనంతలక్ష్మితో కబుర్లు చెప్పటం, ఆమెను అల్లరి పెట్టటం అతనికి కుదర్లేదు.

సన్నజాజుల దండలు చూసేసరికి అతని గుండెలనిండా అనంతలక్ష్మి అల్లుకుంది. నలభై పైబడినా చెక్కుచెదరని అవయవ సౌష్టవం..మిలమిలలాడే కళ్ళు..ఫలిత కేశం లేని వంకీలు తిరిగే జుట్టూ..ఒక్కసారిగా ఆనందరావుని మైకం కమ్మేసింది. స్కూటర్‌ని ఆపి-

''ఎలాగమ్మాయ్?'' అన్నాడు.

''ఆఖరయిపోనాయి. నాలుగు దండలున్నాయి. ఇరవై యిచ్చేయండి.''

''ఇచ్చే బేరం చెప్పు. మొత్తం పది రూపాయిలు ఇస్తాను. ఇచ్చేసెయ్''

''ఆలోసించండి బాబూ..ఒక్కో దండా నాలుగు మూరలు సచ్చుండదు. బేగింటికెల్లి పోవాలనిగానీ..లేకపోతే దండ పత్తగదు..'' అంది అని మన్మథుని బాణంలాటి చూపువిసిరింది.

ప్రేమభాషణ

ప్రేమకి అతీతమైనవారెవరు? ఎవరూ లేరనే చెప్పాలి. 'ప్రేమ అనేది ఎంతోకొంత ఎవరికో ఇచ్చి కొనుక్కునేది కాదు. ప్రేమ భావన చాలా పవిత్రమైనది. అది ఎవరికి లోబడి ఉండకూడదు' అని ప్రేమ భాషణ చేస్తోంది దియామీర్జా. ప్రతి ఒక్కరికీ ఓ టైం ఉంటుంది. మనకి మంచిరోజులు రావాలంటే ఎంతో శ్రమపడాలి. ఒకోసారి శ్రమపడినా రాకపోవచ్చు. అంతమాత్రాన నిరాశ చెందకూడదు' అని అంటోంది దియామీర్జా. ఆమె మాటలు ఎవరి గురించి అంటోందో తెలియడం లేదు.

నిజమే అనిపించి ''సరే కట్టు'' అన్నాడు పర్సులోంచి ఇరవై తీసి ఇస్తూ. తామరాకులో దండలు పొట్లాం కట్టి ఇచ్చింది. తోవలో పాల కోవా అరకేజీ తీసుకున్నాడు.

''జోరుగా హుషారుగా షికారుపోదమా? హోయిహోయిగా..'' అంటూ ఇంట్లో ప్రవేశించేసరికి ఎదురొచ్చిన శ్రీమతి ''ఏంటండోయ్? అంత కులాసాగా ఉన్నారు?'' అని అడిగింది.

''కులాసాకాకపోతే ఏంటోయ్! ఏం తెచ్చానో చూడు?'' అని పొట్లాం, స్వీట్సు అందించాడు.

''అబ్బో..వెళ్ళినప్పుడు చెప్పటం మరిచిపోయాను. తెస్తారో లేదో అనుకున్నాను. మా మంచి శ్రీవారు'' అంది. ఆనందరావు ఆనందతాండవం చేసాడు. గబగబా స్నానం చేసాడు. టిఫిన్ చేసేసాడు. పిల్లలు చదువులకి దూరంగా వెళ్ళిపోయారేమో..ఇల్లంతా ఖాళీగా ఉంది. తొమ్మిదయింది. వార్తలు చూస్తున్నాడు. వార్తలయిపోయాయి. సీరియల్ వస్తోంది. ఛానలు మార్చేసాడు. హెచ్.బీ.ఓ. పెట్టాడు. ఇద్దరు ముసలి దంపతులు దెబ్బలాడుకుంటున్నారు. ఏఎక్స్ఎన్ పెట్టాడు. ఏవో ఫైట్సు..స్టార్ మూవీ పెట్టాడు. అప్పుడే అంటుకుపోయిన రెండు నోర్లు విడిపోతూ కనిపించి ఉసూరుమన్నాడు. ఏ ఛానలు మార్చినా అతనికి కావలసిన మసాలాలేవీ కనిపించలేదు.

''తెల్లచీర కట్టుకున్న దేవరికోసము..మల్లెపూలు..సారీ..సన్నజాజి తురుముకున్న దెవరికోసమూ..'' పాతపాటకి మార్పుచేసి కూనిరాగం తీస్తుండగా..భార్య గదిలోకి వచ్చింది. తెల్లచీర కట్టుకోలేదు. సన్నజాజులు తురుముకోనూ లేదు.

''ఏంటోయ్..ఇంకా అలానే ఉన్నావ్? నువ్వేదో రంభలాగా..స్వప్న సుందరిలాగా వస్తావనుకుంటే..ఇంకా ఈ డ్రెస్సులోనే ఉన్నావ్?'' అన్నాడు.

''చాల్లెండి. ఇంకా రంభా, ఊర్వశుల్లాగా రావటానికి నేనేం ఇరవై, ముప్పయిల్లో లేను. ఏభైకె చేరుతున్నాను'' అంది చాపతీసి పరుచుకుంటూ.

''అదేంటోయ్..ఆ చాపేంటి? సన్నజాజులేవీ?''

''ఇవాళ శుక్రవారం..మీరెళ్ళినప్పుడు చెప్పటం మరిచాను...దేవికి అలంకరించటానికి పూలు తెమ్మని. దండలెంత చక్కగా అమరాయో..కోవా దేవికి నైవేద్యం పెట్టాను. రేపందరికీ పంచాలి. పడుకోండి'' అని లైటార్పేసరికి అతనిలో పొంగే కోరికల మీద ఆమె నీళ్ళు చల్లినట్లయింది.

''లక్ష్మీ! ఇవాళ నేనెంత ఊహించుకున్నానో తెలుసా? ఇది ధర్మం కాదు. ప్లీజ్'' మంచం దిగి అనంతలక్ష్మి నడుం మీద చెయ్యేసి బతిమలాడాడు.

''అయ్యో! దూరంగా వెళ్ళండి. నేను దీక్షలో ఉన్నాను. నేను 'అమ్మ' నామాలు చదువుకోవాలి. వెళ్ళి పడుకోండి'' అని దూరంగా జరిగింది.

అనంతలక్ష్మి- ఆనందరావు ఎంత ప్రాధేయపడినా వినిపించుకోలేదు.

ఆరోజే కాదు- అక్కణ్నించీ ఎంతగా ప్రయత్నించినా-ఎంత బ్రతిమలాడినా ఆమె మాట ఆమెదే. ఓరోజు సినిమాకెళ్దాం రమ్మన్నాడు. నేనింక ఆ హాలుకొచ్చి సినిమాలు చూసే ప్రసక్తి లేదంది. ఎక్కడికి కలిసి వెళ్ళాలి రమ్మన్నా ఒకటే జవాబు. అమ్మ సన్నిధిని విడిచి రానంటోంది. రాను రాను ఇరుగువాళ్ళు, పొరుగువాళ్ళు 'అమ్మ'ని చూడ్డానికి రావటం, కొబ్బరికాయలు కొట్టటం, హారతులివ్వటం, నైవేద్యాలు పెట్టటం 'ఎంత అదృష్టమో చేసుకుంటేగానీ- మీకీ తలంపు రాదు' అని వాళ్ళు అంటుండడంతో అనంతలక్ష్మి భక్తి పరాకాష్ఠకు చేరుకుంది.

ఇక ఇంట్లో ఆనందరావుకీ ఒంటిపూటే భోజనం. ఇంతకుముందు శనివారాలే ఉల్లి వండేది కాదు. ఇప్పుడు ఉల్లి పూర్తిగా దూరం చేసింది.

ఆనందరావుకి పిచ్చెక్కిపోయింది.

'దీనికి పరిష్కారం ఆలోచించాలి' అనుకున్నాడు. మెరుపులాంటి ఆలోచన వచ్చింది. వెంటనే అమలుచేసేసాడు. ఓ రోజు ఆఫీసుకెళ్తూ ''లక్ష్మీ! ఆ హేంగర్‌కున్న డ్రెస్సు వాషింగ్ మిషన్‌లో పడేసేయ్. అన్నట్టు..ఎందుకైనా మంచిది..జేబులో కాగితాలేమున్నా ఉంటాయ్..చూడు..వస్తా..నాకు టైమయిపోయింది'' అనుకుంటూ స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసాడు.

భర్త వెళ్ళాక పనులన్నీ ముగించు

కుని..మాసిన బట్టలు వాషింగ్ మిషన్‌లో పెట్టింది. స్విచ్ ఆన్ చెయ్యబోతూ భర్త చెప్పిన మాటలు గుర్తొచ్చి అన్ని పాంట్లు వెతికింది. నిన్న మార్చిన పాంట్లో ఏదో కాగితం తగిలింది. తీసి, టేబిలు మీద పడేసింది. బట్టలన్నీ ఆరేసింది. భోజనం చేసి 'లలితా సహస్రం' పారాయణ చేస్తుండగా..ఫాన్ గాలికి టేబులుమీద కాగితం ఎగిరిమీద పడింది. అప్రయత్నంగా తెరిచింది.

''డియర్ ఆనంద్!

నిన్న నువ్వు ఫోన్ చేసావట. సారీ! అమ్మ చెప్పింది. ఎవరే అని చంపిందనుకో. అయినా నీకెన్నిసార్లు చెప్పాన్రా..ఇంటికలా ఫోన్ చేయొద్దని. ఆమెకి సమాధానం చెప్పుకోలేక చచ్చాననుకో. వారం రోజులుగా ఎంత ట్రై చేసినా ఆఫీసులో తీరుబడి లేక..నిన్ను కలవలేకపోయాను. మొన్నానోసారి మీ ఇంటికి ఫోన్ చేద్దామని అనుకున్నాను. మీ ఇంట్లో మీ 'రాక్షసి' ఎత్తిందనుకో ఫోను. నీ తల మీద కొబ్బరికాయ కొట్టేస్తుంది కదరా! నీ తల పగిలిందనుకో..దానికేం బాధ లేదు. అది పారాయణ చేసుకుంటూ కూర్చుంటుంది. నా మనసు ముక్కలయిపోదూ? ఏంటిరా వారం రోజులు నీ దగ్గరే నిన్నంటుకుని ఉండిపోవాలనిపిస్తోంది! మా ఇంటికి రమ్మందామంటే మా అమ్మ..మీ ఇంటికి వచ్చేద్దామంటే మీ 'రాక్షసి'. ఎక్కడికైనా కొన్నాళ్ళు పోయి గడుపుదామంటే ఆఫీసు దొ'ర్బాసు'డు సెలవివ్వడాయె. పోనీ ఒక పని చేస్తా..అబ్బ..ఆశ..దోశ చెప్పను. రేపు సాయంత్రం బీచికి రా. నీకిష్టమైన బ్లూసారీ..తలనిండా సన్నజాజులు..నీ ఇష్టం. ఈ లెటరిచ్చిన కుర్రాడికి ఓ 'డైరీ మిల్క్' చాక్‌లెట్ కొనివ్వరా..ఉంటారా

మరి

ము..ము..ము..నీ

అనసూయ''

పళ్ళు పటపటకొరికింది. ''ఏరా..ఒరే..రాక్షసి!'' అంతవరకూ వెళ్ళిందన్న మాట. యాభై ఏళ్ళు వయసొచ్చింది.. సిగ్గులేకపోతే సరి..'' అనుకున్న అనంతలక్ష్మి మనసు పాడైపోయింది. లలితా సహస్రనామం మీద దృష్టిపోయింది. గుండె కన్నీటితో తడిసిపోయింది. మళ్ళీ ధైర్యం తెచ్చుకుంది. స్నానం చేసింది. దేవిముందు కూర్చుంది. అన్యమనస్కంగానే ధ్యానం మొదలెట్టింది. అరగంటకి సర్దుకుంది. స్థిమితపడింది.

రాత్రి పదిగంటలకి భర్త ఇంటికొచ్చాడు.

వడ్డించింది. పక్క వేసింది. తన చాప తను తీసుకుంది. ఏవో కబుర్లు చెప్పింది. ''అవునూ! బట్టలారేస్ావా? దాన్లో ఓ కాగితం..ఉండాలి..తీసావా?'' అన్నాడు తడబడుతూ.

''ఆ..అదిగో..ఆ టేబులు మీద పెట్టాను. దానికంత కంగారెందుకు?''

''అయ్యో..అర్జంటు..ఆఫీసు లెటరు''

''పోనీ, అంత అర్జంటయితే ఎవర్నయినా పంపలేకపోయారా?''

''నువ్వు చూళ్ళేదా?''

''నాకేం పనండీ ఆ కాగితాలతో..ఏం ఉతికానో, ఏం ఆరేశానో నాకు గుర్తా? ఆ 'అమ్మ' చేయిస్తోంది. ఆమె నడిపిస్తున్నట్లు నడవటమే'' అని పడుకుండిపోయింది ఏమీ తెలీనట్లే.

'అయ్యో కథ అడ్డం తిరిగిందే! ఇప్పుడెలా?' అని రాత్రల్లా ఆలోచించి ఆలోచించేసరికి మరో మెరుపు మెరిసింది.. 'ఈ దెబ్బకి లా. దేవీ అమ్మా... జాంతానై' అని ఎగిరి గంతేసాడు.

మధ్యాహ్నం పన్నెండున్నర అయేసరికి అనంతలక్ష్మి భోజనం ముగించి ఓ అర్ధగంట నడుం వాలుస్తుంది. సరిగ్గా అది సరియైన సమయం అనుకున్నాడు. చిన్నప్పట్నించి ఆడగొంతు పాటలు పాడటం, ఆడగొంతుకల ననుకరించటం అతనికలవాటు కావటం చేత..సరిగా అదే టైంకి ఫోన్ చేసాడు ఆడగొంతుతో.

అనంతలక్ష్మి ఫోన్ అందుకుంది.

''హలో..నేను సావిత్రిని మాట్లాడుతున్నాను''''సావిత్రో..అనసూయో..ఇంతకీ నాతో నీకేం పని?''

''మీకు అనసూయ సంగతి తెలుసాండీ? అదొత్తి మాయలాడి. దాని వల్లో పడి మీ ఆయన నన్ను మోసం చేసాడు. ఆయన మొదటి భార్య పోయిందటగా..మీరు రెండో పెళ్ళాంట గదండీ. మీవల్లతనికి సుఖం లేకుండాపోయిందని నాతో రోజూ గోల చేసి..నాకు మాయమాటలు చెప్పి..నన్ను వల్లో వేసుకున్నాడండీ. నన్ను పూర్తిగా వాడుకొని..ఇప్పుడా అనసూయ చేయి పట్టుకు తిరుగుతున్నాడు. నిన్ననల్లా బీచ్‌లో..ఛీ..నేను చెప్పలేను. అదొత్తి బజారుమనిషి. నేనయితే మీ కాపురానికి హాని కలక్కుండా జాగ్రత్తపడాలనుకున్నాను. అది మంచిది కాదు. మీ జాగ్రత్తలు మీరు తీసుకోండి'' అని అనంతలక్ష్మి 'హలో..హలో' అంటున్నా ఫోన్ పెట్టేసాడు.

ఆ తరువాత ఇంటికొచ్చిన ఆనందరావు మీద అనంతలక్ష్మి నిప్పులు చెరిగింది. ''నేను మీకు రెండో పెళ్ళాన్నా? నావల్ల సుఖం లేదా? ఎవర్తా అనసూయ? ఎవర్తా సావిత్రి? ఇంకా ఎంతమందితో కులుకుతున్నారు? చెప్పండి. ఇప్పుడే అమ్మాయికీ, అబ్బాయికీ ఫోన్ చేసి..మీ గుట్టు బయటపెడతాను. మీ అన్నదమ్ముల్ని రప్పించి..అన్ని కథలు కేసెట్లేసి చూపెడతాను'' అని గంతులేసింది.

ఆనందరావు ప్లాన్ తలక్రిందులయిపోయింది. నిలువెల్లా ఒణికిపోయాడు.

నిజం చెప్పేద్దామనుకున్నాడు. చెప్తే తన పథకం జీవితంలో సక్సెస్ కాదనుకున్నాడు. ఇంకెప్పుడూ - ఎక్కడా ఎలాటి తప్పూ చెయ్యనని మాటిచ్చాడు. పిల్లలముందు పరువు తీయొద్దన్నాడు. ఆమె దేవి దగ్గర ప్రమాణం చేయించింది. తను తప్పు చెయ్యలేదు కాబట్టి ధైర్యంగా ప్రమాణం చేసాడు.

అక్కణ్ణించి అనంతలక్ష్మి ఆనందరావుని నాలుగ్గంటలకే లేపి, శీతాకాలమైనా చన్నీటి స్నానమే చేయమంటోంది. ఉప్పూ, కారాలు కామ ప్రేరకాలని వాటిని పూర్తిగా మానేసింది. పప్పూ, మజ్జిగ అన్నం, అరటి పండు తప్ప-మరేం వండదు. రాత్రిపూట సొజ్జి-మజ్జిగ.

ఆదివారం తప్ప గడ్డం గీసుకోవద్దంది.

వారానికో డ్రస్సే వేసుకోవాలని ఆంక్షలు పెట్టింది. ఓసారి కోపంతో ఆనందరావు ''నేనెక్కడికయినా పారిపోతాను. అప్పుడు తెలుస్తుంది నా విలువ'' అన్నాడు. అప్పట్నించీ ఓ ముసలాణ్ణి తోడిచ్చి ఆఫీసుకు పంపటం మొదలుపెట్టింది.

★ ★ ★

''అదండీ కథ'' అన్నాడు కళ్ళనీళ్ళతో.

''అసలు నాకు తెలీకడుగుతాను. ఆ దొంగ ఉత్తరాలు, గొంతు మార్చి ఫోనూ ఎందుకు చేసావ్? నీ ఉద్దేశమేమిటి?'' అన్నాడు.

''నేను పక్కదార్లు పట్టడానికి కారణం తనే అని గ్రహించి..తను మళ్ళీ మారుతుందేమోననుకున్నాను. కానీ నా పథకం పూర్తిగా బెడిసి కొట్టింది. ఇప్పుడు నా సుఖం సంగతలా ఉంచితే..బతుకే బస్టాండయిపోయింది. ఎక్కడికయినా పారిపోవాలనిపిస్తోంది'' అని ఆనందరావు అనగానే హెడ్‌గుమాస్తా గతుక్కుమని ''అయ్యో! ఆనందూ, పద. బోలెడు పనుంది'' అని చెయ్యి పట్టుకుని లాక్కుపోయాడు ఎక్కడ పారిపోతాడోనని!!

☆